

Sylvia Plath svým dětem připravila chleba a mléko a strčila hlavu do trouby. Její dceři Friedě byly tři roky a synovi Nicholasovi sotva rok.

Na předmět Moderní anglická literatura jsem si přečetla *Pod skleněným zvonem* a ohromilo mě to. Po všem, co jsem o tom slyšela, jsem si myslela, že to bude utahaný, náročný příběh, ale kniha mě překvapila svým lehkým tónem. Brácha ji četl taky, ze zájmu – on už půl roku nestudoval. Taky na něj udělala dojem, ale byl i trochu kritický.

Vzít mámě prášky a zalízt si pod tu stříšku u sklepa jejich domu bylo odvážný, ale ne moc praktický, zkonstatoval.

Odpověděla jsem, že si nesmí plést postavu s autorem. Řekl, že jsem naivní a že on by svůj život nikdy neukončil pomocí prášků na bolest. Nikdy. Šance, že se to nepovede, je příliš velká.

Vyprávěla jsem mu o Sylviině kamarádce, básnířce Anne Sexton, která si oblékla matčin kožich, nalila si skleničku vodky a odešla do garáže, kde nastartovala auto a zemřela na otravu oxidem uhelnatým. Jejím dcerám bylo jednadvacet a devatenáct. A o Ingrid Jonker, také básnířce, která v Kapském Městě nakráčela do moře. Její dceři Simone bylo jedenáct. Brácha prohlásil, že by si nemohl udělat děti a pak si jít zaklepat bačkorama. Copak to nakonec neudělá každé rodič, zeptala jsem se. Nepřipadalo mu to vtipné. Je to zločin, řekl, udělat si dítě a pak ho opustit. Samozřejmě jsme oba věděli, že mluví o chlapovi, co byl naším

otcem, který krátce po našich jedenáctých narozeninách odešel, protože už mámu nemiloval a chtěl studovat bahno v Amazonii. Chtěl cestovat, tvrdila máma později. Na jedné ze svých výprav do deštného pralesa náhle zemřel na krvácení do mozku.

Sylviin syn si taky sáhl na život, pokračovala jsem. Nicholas Hughes. Oběsil se.

Měl děti? zajímal se brácha.

To jsem nevěděla. Byl to mořský biolog, dodala jsem, specializoval se na lososy.

Byla jsem ráda, že jednou znám fakta já a ptá se brácha. Mohla jsem ještě vyprávět, že přítelkyně Teda Hughese, Assia Wevill, spáchala sebevraždu téměř stejným způsobem jako jeho žena Sylvia Plath. Assia s sebou na druhý břeh vzala i svoji čtyřletou dceru. Brácha se začal vztekat.

Virginia Woolf žádné děti neměla, doplnila jsem rychle.

Jdem se dívat na televizi, zabručel, dal bych si nějaké blbej kvíz. Odešel do obýváku a posadil se na gauč.

Věděla jsem, že Virginia Woolf si taky oblékla kožich. Naplnila si kapsy kamením a utopila se v řece. Stejně jako brácha, ale to jsem tehdy ještě nevěděla.